

Роди красномовства



Основоположник античної риторичної науки

Аристотель

виділяв три основні роди
(типи) промов:

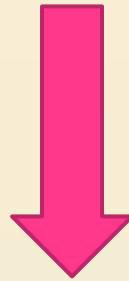
судові

дорадчі

похвальні (епідейктичні)



Учення про три роди промов у риторичі Цицерона



відрізняються від погляду **Аристотеля**,
який вчення про три роди промов розвинув у
три види риторики.



У Цицерона вчення про три роди промов —

і водночас не ще й три роди промов, виділені не за сферою і метою (судження, дорада, хвала), а за якістю промов, мовним матеріалом, тобто за тією основою, на якій пізніше сформувалося вчення про три експресивні стилі:

**високий ,
низький ,
середній (помірний).**



Цицерон починає розмову про це так:

«Промова буває трьох родів», і виділяє ораторів, які мали «величну поважність думок і пишність слів», «здатні й готові хвилювати й полонити душі», досягали цього промовою «гладкою, стрункою й завершеною». Інші оратори досягали мети «промовою різкою, суворою, грубою, незавершеною й незаокругленою». А між ними -- «середній і начебто помірний рід промов», суміжний з обома, «тече єдиним потоком, і нічим не виявляючись, крім легкості й рівномірності: хіба що щось вплете, як у вінок, декілька бутонів...».



Такою метою

для дорадчих промов є

користь чи шкода,

для

звинувачення чи виправдання,

судових

більш

окремому мету.

для похвальних

похвала або осуд, ганьба.

